На Цариградъ да отида,
На Цареградски тъмници да влезе
Да видя Милан мамъ ли е.,
Бре, я тай седе Господъ да чуе
Мами въ въздаде
Сивъ бялъ бялъка,
Та си сбрръкъ Миланова за Мамъ
Сбрръкъ и недобрръкъ,
Та на Цариградъ отиде,
Въ Цареградски тъмницъ,
Та се пазари магуранъ пуване
И дребне бъзе зрнение,
На Мраморъ бъзи капъ,
Мраморъ се претопилъ,
Та си е тъмница прокапала,
Та си паднала коса наопало.
Миланъ си друга тъмничарицъ
Я излеъ въпъ, тъмничарю та попитъ
Дали са силни снегове,
Или бурни дъждове?.,
Тъмничарицъ на въпъ и казва
Тъмничерицъ млодъ момчицъ,
Та си на въпъ погледа,